

śniewicz Ignacy, Losik Jan, Lubera Józef, Łachecki Szczepan, Łakomy Antoni, Łaszewski Zygmunt, Maciejewski Edmund, Magdziński Bronisław, Majchrzak Franciszek, Majchrzak Leokadia, Majewski Józef, Malik Marian, Maśluk Stefan, Matys Stanisław, Michalczyk Andrzej, Michalik Stanisław, Mielczarek Józef, Miłek Hubert, Mostowik Stanisław, Murawski Czesław, Muszyński Eugeniusz, Namysło Wiktor, Niankowski Antoni, Niedźwiedzki Sylwester, Niemczyk Józef, Nogaj Kazimiera, Nowak Jan, Ogińska Marian, Osnowski Augustyn, Ososiński Edward, Pacana Kazimierz, Panczyszyn Władysław, Paszek Stanisław, Pawlak Wiktor, Piegza Jan, Pietrzak Feliks, Pirek Stefan, Placzek Wilhelm, Polński Władysław, Prych Józef, Raszewski Tadeusz, Rogoda Edward, Rosa Henryk, Roznowski Michał, Różalski Franciszek, Ruczyńska Eugenia, Ruskowski Bronisław, Rzeszotarski Stefan, Rzymkowski Edmund, Sadowski Józef, Sadurski Tadeusz, Scotti Aniela, Siciński Józef, Siech Roman, Skotarek Józef, Skórka Stanisław, Skrzykowski Wacław, Smagacz Wiktor, Sochacki Józef, Sobczak Aleksy, Solak Piotr, Sorek Agnieszka, Sosna Franciszek, Sroka Dominik, Stachowiak Feliks, Stankowski Józef, Starzyński Leon, Strzala Stanisław, Suchanek Marta, Sułkowski Jan, Szczerbowski Jan, Szczurek Stanisław, Szpanier Walenty, Szymandera Stanisław, Toron Franciszka, Trestka Honorata, Twardowski Artur, Twardowski Karol, inż. Vrobel Jan, Walczak Władysław II, Wąsik Józef, Wiater Edward, Wichary Franciszek, Wilk Bronisław, Wiśniewska Bronisława, Wiśniewska Sabina, Witczak Bronisław, Włodarski Piotr, Wnukowski Stanisław, Wołoch Józef, Wrona Edward, Wyban Bronisław, Zajac Józef, Zajutro Agnieszka, Zarzycki Marian, Zawada Wiktor, Zdański Bolesław, Zerański Wincenty, Zięba Stanisław, Ziomko Maria, Zurek Jakub, Zydrón Józef.

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1187.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 lipca 1950 r.

w sprawie zatwierdzenia Szczegółowego 6-letniego Planu Rozwoju Gospodarczego i Budowy Podstaw Socjalizmu na lata 1950—1955.

§ 1. Na podstawie postanowień rozdziału 5 pkt 1 ustawy z dnia 21 lipca 1950 r. o 6-letnim Planie Rozwoju Gospodarczego i Budowy Podstaw Socjalizmu na lata 1950—1955 (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 344) zatwierdza się Szczegółowy 6-letni Plan Rozwoju Gospodarczego i Budowy Podstaw Socjalizmu na lata 1950—1955, przedstawiony przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i wszystkim Ministrom.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1188.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 11 sierpnia 1950 r.

w sprawie upowszechnienia i rozwoju spawalnictwa.

W zrozumieniu doniosłego znaczenia w rozwoju gospodarki państwowej oraz roli, jaką spawalnictwo powinno odegrać przy odbudowie kraju i przyspieszeniu realizacji planów gospodarczych, Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. Przy wykonywaniu wszelkich robót w zakresie budowy konstrukcji szkieletowych, mostowych, maszynowych, rurociągów, zbiorników, naczyń pod ciśnieniem, kotłów parowych i innych urządzeń przemysłowych, komunikacyjnych i transportowych, zarówno lądowych jak i pływających, jak również przy wykonywaniu robót montażowych, remontowych itp., należy w jak najszerszym zakresie stosować spawanie oraz pokrewne mu metody technologiczne, zwłaszcza w tych przypadkach, w których dzięki ich zastosowaniu nastąpi:

- 1) podwyższenie jakości produkcji,
- 2) przyspieszenie cyklu produkcyjnego,
- 3) przyspieszenie wykonawstwa robót,
- 4) obniżenie kosztów produkcyjnych,
- 5) oszczędność na materiałach.

§ 2. Metody pracy w zakresie spawania oraz pokrewnych procesów technologicznych należy unowocześnić przez zastosowanie najnowszych zdobyczy naukowych i doświadczeń w tej dziedzinie, a w szczególności przez:

- 1) zastosowanie półautomatycznego i automatycznego spawania, zwłaszcza łukiem krytym,
- 2) zastosowanie cięcia i obróbki metali przy pomocy półautomatycznych i automatycznych urządzeń gazowych, z uwzględnieniem gazu ziemnego i innych gazów palnych,
- 3) zastąpienie w jak najszerszym zakresie konstrukcji nitowanych i niektórych odlewów przez konstrukcje spawane, a szczególnie spawane automatycznie,
- 4) zastosowanie zgrzewania, zwłaszcza elektrycznego oporowego,
- 5) szerokie zastosowanie procesów pokrewnych spawaniu, jak metalizacja natryskowa, hartowanie powierzchniowe, napawanie itp.

§ 3. 1. W celu zapewnienia wykonania zadań, wymienionych w § 1 i § 2, należy w terminie jednego miesiąca od wejścia w życie niniejszej uchwały:

- 1) w Ministerstwach: Przemysłu Ciężkiego i Żeglugi utworzyć w Departamentach Produkcji i Techniki referaty spawalnicze;
- 2) w Ministerstwach: Budownictwa, Komunikacji, Przemysłu Lekkiego, Górnictwa, Gospodarki Komunalnej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych powierzyć prowadzenie spraw spawalnictwa wyznaczonym pracownikom;
- 3) w Centralnych Zarządach Przemysłu (jednostkach równorzędnych), podległych ministerstwu, wymienionym w pkt. 1) i 2), powierzyć prowadzenie spraw spawalnictwa wyznaczonym pracownikom.

2. Ministerstwa i Centralne Zarządy Przemysłu (jednostki równorzędne), wymienione w ust. 1, powinny:

- 1) pełnić nadzór nad właściwym, celowym i terminowym realizowaniem niniejszej uchwały;
- 2) koordynować pracę podległych jednostek organizacyjnych oraz współpracować z jednostkami nadrzędnymi w zakresie zagadnień spawalnictwa;
- 3) badać i ustalać możliwości zastosowania spawania w poszczególnych gałęziach produkcji lub warsztatach naprawczych;
- 4) rozpowszechniać najnowsze, wypróbowane metody pracy, pomysły i usprawnienia oraz nadzorować ich właściwe realizowanie w przemyśle;
- 5) współpracować z instytutami naukowymi oraz z Polskim Komitetem Normalizacyjnym (P.K.N.), w szczególności w zakresie, określonym w pkt. 4);
- 6) opracowywać projekty zarządzeń i instrukcji.

§ 4. Ministerstwa, o których mowa w § 3, uzgodnią z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego (PKPG) — Departament Techniki zakres rozszerzenia zastosowania spawalnictwa w ich resortach.

§ 5. Minister Szkół Wyższych i Nauki:

1) zorganizuje w roku akademickim 1950/51 katedry spawalnictwa na właściwych wydziałach politechniki i wyższych szkół technicznych;

2) zarządzi rozszerzenie programów nauczania w tych uczelniach, wprowadzając z początkiem roku akademickiego 1950/51 wykłady i ćwiczenia:

- a) na wydziałach mechanicznych — z projektowania i obliczania spawanych konstrukcji maszynowych oraz konstruowania sprzętu do spawania gazowego,
 - b) na wydziałach inżynierskich — z projektowania i obliczania spawanych konstrukcji,
 - c) na wydziałach elektrycznych — z konstrukcji i budowy maszyn i sprzętu do elektrycznego spawania;
- 3) utworzy z początkiem roku akademickiego 1951/52:
- a) na jednej z politechnik wydział spawalnictwa, który będzie szkolił inżynierów-spawalników,
 - b) na pozostałych politechnikach i wyższych szkołach inżynierskich rozszerzy zakres wykładów ze spawalnictwa i zorganizuje przy katedrach tego przedmiotu należycie wyposażone zakłady.

§ 6. Minister Przemysłu Ciężkiego:

1) wyda zarządzenie, zmierzające do uaktywnienia na terenie podległych mu instytutów prac naukowych i naukowo-badawczych w zakresie spawalnictwa, w szczególności spowoduje rozwinięcie przez Instytut Spawalnictwa szerokiej akcji zmierzającej do dalszego doskonalenia metod i postępu technicznego w spawalnictwie, wprowadzania najnowszych zdobyczy techniki i nauki do produkcji, niesienia wydajnej pomocy placówkom przemysłowym w formie współpracy przy opanowywaniu nowych zagadnień i trudności produkcyjnych oraz nowych procesów technologicznych;